

[Hans Conrad Koefoed.]

gende Lovforslag, som tager Sigte paa at rette disse Fejl. Det gælder § 3, hvor man gaar over til en ny Metode for Fordelingen af Grundbeløbene, idet man tager de Værdier, som de udstykkede Parceller har haft før Udstykningen, medens det tidligere var Værdierne efter Udstykningen. Det skulde bevirke en ligelig Fordeling af Grundbeløbene paa de udstykkede Parceller og en deraf følgende ligelig Fordeling af Grundværdistigningsskatten. Jeg kan ogsaa i alt væsentligt tiltræde de meget betydende Ændringer i §§ 8 og 11, hvorefter der skulde være skabt det bedst mulige teoretiske Værn imod, at Køberne kommer til at betale Skylden. Det sker som allerede omtalt derved, at der skal gives Skødet en Attest om Grundstigningskylden, og derved, at Køberen ifølge § 11 har Ret til at faa den afgiftspligtige Grundværdistigning fradraget i Købesummen. Hvordan dette vil komme til at virke i Praksis, er ikke godt at sige. Man kan ane baade det ene og det andet, men det vil alt sammen bevirke, at Køberen ikke kan dumpe ind i og blive overrumplet af en Beskatning, som han ikke paa Forhaand er blevet gjort bekendt med.

Der er forskellige andre tekniske Forbedringer i Lovforslaget, som vi ogsaa kan tiltræde, f. Eks. Bestemmelsen om den nye § 24, om en særlig Omvurdering pr. 1. April 1948, for at man derved kan faa Skellet mellem den gamle og den nye Lov gjort skarper. Det er i og for sig med Beklagelse, jeg ser, at dette virkelig skulde være nødvendigt. Det vil give Vurderingsraadene et betydeligt Ekstraarbejde, og hvis det kunde undgaas, saa jeg det helst.

Altsaa saa langt, som vi er kommet indtil nu, er det Idyl, og saadan var det ogsaa i det af den tidligere Finansminister nedsatte Udvalg. Der, hvor Idyllen slap op, var, da vi kom til § 4. Jeg kan, i det væsentlige i alt Fald, tiltræde første Stykke, idet vi var enige om dette ogsaa i det nedsatte Udvalg, men det er noget inkonsekvent. Naar man beregner Stigningen fra 8de almindelige Vurdering pr. 1. Oktober 1936, burde man konsekvent ogsaa sætte Grundbeløbene til Vurderingen i 1936. Nu beregnes en Del af Grundbeløbene efter Vurderingen i 1932, 7de almindelige Vurdering, men saadan, at Grundbeløbene skal revideres og endelig fastsættes for hver enkelt Ejendom ved først forekommende Vurdering efter Grundstigningskyldslovens Ikrafttræden den 1. Juli 1933, og det vil ses, at man ved Omvurderingen pr. 1. Januar 1934 begyndte at fastlægge Grund-

beløbet for enkelte Ejendomme, og derefter ved Omvurderingen den 1. Januar 1935 og den 1. Januar 1936, hvorefter den resterende Del fik Grundbeløbene fastlagt ved den almindelige Vurdering i 1936. Naar man nu gaar over til at beregne Grundbeløbstil lægget paa Grundlag af den 8de almindelige Vurdering i 1936, synes jeg, Konsekvensen deraf burde være, at man ogsaa lod samtlige Grundværdier for de da bestaaende Ejendomme ved 8de almindelige Vurdering i 1936 være det fremtidige Grundbeløb. Men Stk. 2 i denne § 4 kan vi ikke give vor Tilslutning.

Hele Lovforslaget er som sin Forgænger lidt vanskeligt tilgængeligt, men jeg kan indtil videre ikke se rettere, end at 5 Kr.s Grænsen vil medføre, at der bliver Tale om Grundstigningskyld i en Række af vore Provinsbyer i Gader, hvor Grundbeløbet er betydeligt højere end 5 Kr. pr. m², men hvor man alligevel maa sige, at det ikke vil være i Overensstemmelse med Lovens Hensigt og Aand, at der svares Grundstigningskyld, fordi de paagældende Ejendomme er Beboelsesejendomme og lignende, som maa siges at være udnyttet paa den samfundsmæssigt set mest nyttige og rigtige Maade. Det kan antagelig ikke være Meningen at benytte Bestemmelsen i den gældende Lovs § 13, det foreliggende Lovforslags § 18; Stk. 2, generelt, for det vilde sikkert nok blive for besværligt.

Endelig er der den Paragraf, som vi i Udvalget gik udenom som Katten om den varme Grød, selv om vi nok fik lidt Forstaaelse af hverandres Standpunkter, nemlig Lovforslagets § 2, hvori selve Procenten for, selve Højden af denne Beskatning fastsættes. Man kan sige om det foreliggende Lovforslag, at med 5 Kr.s Grænsen i mente vil Gennemførelsen af det i Virkeligheden betyde mere end en Fordobling af Afgiften. Over for denne § 2 — Lovens § 1 — maa jeg paa mit Partis Vegne tage Forbehold. Da det tilsvarende Lovforslag i forrige Samling var til Behandling, nævnte jeg fire Grunde, som jeg syntes manede til en vis Varsomhed med Hensyn til denne Paragraf. Det var for det første hele denne Lovgivnings Vanskelighed og Usikkerhed. Det kunde være interessant, tror jeg, at faa foretaget en Gallupundersøgelse blandt Rigsdagens Medlemmer af, hvor mange af dem, der er i Stand til at gennemskue, nej, slet ikke gennemskue, men blot overskue et Lovforslag som dette; selv om der kun var Tale om en Gallupundersøgelse mellem os, der er Ordførere i denne Sag, tror jeg nok, man maatte imødesee Resultatet med en vis Spænding. Og naar Forholdet er det, at Lovgivningen